

כסוי הדם פרק ששי חולין

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואש אשן מבני ישראל וכן הגר הנכר בתוכם אשר יצוד ציד חיה ואז עוף אשר יאכל יסוף את דם וכוטו בעפר: ויבקר אינו כן: ופסל לך בשר דם כנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם לך בשר אל תאכלו כי נפש לך בשר יבמו: ואל אכלו בשר: ויבקר אינו כן: כי הנה יצוד הרים וכו' וכן ויגיד להם מה שחז עשה שחז עשה דרך לך בכוה: ארץ זו אלו צבאות שמה: עמוד ד' הוננו בכברותי וכו' ולעצמא יצחק חמץ: תחלים שט טכ 5. אל הראה את שור אחיך ואז את שני שונדיו והתעלמול מזה השב תשיבם לארץ: בדים כ א

גליון הש"ס

נח' דא"ל הריא צדוק
לדבריו מי שיצר בל' ער
ברטנו יונה פ"ק דברכות
דף ו' ע"ב הריא הנטפח
ומי שנברא אור לא נברא חשך
ומי שנברא חשך לא נברא אור
א"ל שפיל לסיפיה דקרא ה'
נבואת שמו ונבואת נקרא
דהאם לא כחוב נספח
דקרא ה' נבואת שמו ואולי
דנין הוא וכל לסיפיה
דקרא ה' אלי ה' עשה
כל אלה:

מוסף דש"י

[illegible]

כי אמר הב ליצרך נתנו
ידע שיכסה דם ראשון לא
חיטה היא לו אפילו בשעת
בחדא ידיה: גמ' ואומר

בני ישראל. בפרשה כקוי הוא:
מה ששפך. בידו של יכסו ברנל
סיון: ליון לו. מפני שהפסדו
בר ולקמן בעי כר מלות מעשה או
ההכרה. בדרם המון. ד'
כרית הן ויחלף ארבעים וחזרים
י בחר מלוא אולת יכו' חל מלוא
יאל: ה' לנכוס שמו. אלמל חל
חל דבראיה: נקוט לי וימלא. תן
חל מלוא יאל ויחלף ארבעים וחזרים

וַיֹּאמֶר רַבֵּנִי יִשְׂרָאֵל
תִּנְיָא אֵידֶךְ וְשִׁפְךָ וְכִ
כִּסְיָה שְׁלָא יִכְסֵּנָה בִּ
בְּבוּיּוֹת עֲלֵיו תִּנְיָא
שִׁשְׁשָׁף הוּא יִכְסֵּנָה
וְהָאֵלֶּיךָ חֲבִירוֹ וְכִסְיָה
לֹא הָאֵלֶּיךָ אִיכְעִיָּה
וְכִסְיָה לְמֵאָה נִפְקָא
אֲמַרְתָּ שְׂכַר מְצוּהָ אֲחָ
בִּרְכָה הַזֵּאת וְיִשְׂרָאֵל
הָיְתָה צְדָקָה לְרַבֵּנִי
וְכִי יִצְרָה רוּחַ לְרַבֵּנִי
וְיִצְרָה הָרִים וְבוֹרָא
שְׁפִיל לְסִפְיָה דְקָרָא
לֵיהּ נְקוּטָה לִי וְיִמְנָה
תַּלְתָּהּ יִתִּיב רַבִּי תַּלְתָּהּ
אֲמַרְתָּ "מִיבְרָא אֲמַרְתָּ
אֲמַרְתָּ "יִתֵּינָה בְּכַוּוֹתֵי רַ
מְבוּטָה אֲנִי לָךְ לֹא
נִשְׁפָּל מִן הַגֶּגֶז וּמֵת אֲנִי
אֲצִילִי אֲמַר לֹא הֵן
שְׂכֻם שֶׁל בְּרַכָּה אֲתָה שֶׁ
אֲתָה נוֹטֵל אֲמַר לֹא
יִשְׁוֶה יִצְתָה בְּתָּהּ קוֹל
יִשְׁוֶה אֲרַבְעִים זְהוּבִים
שִׁשְׁנָה אֲרַבְעִים מִשְׁפָּה
וְקוֹרְאָן אֲתָה מִשְׁפָּה
וְנִתְּנָהּ; אֲמַר לֵיהּ רַבֵּנִי

וְשֵׁי מֵאֵי שָׁנָא מֵהֶשְׁבֵּת אֶעְמִים אָמַר לִיָּה הֵתֵם לֹא כִסְהוּ הָרוּחַ: ¹⁰אָמַר רַבֵּה בִּי חֲזוֹר וְנִתְּגַלָּה אֲבָל לֹא חֲזוֹר וְיֵי הָא אִידְחֵי לִיָּה אָמַר רַבֵּי מֵאֵי שָׁנָא מֵהָא דִּתְנִיָּא ¹¹הֵלֵךְ בְּשֶׁרֶשְׁמוֹ נִיכָר: **מֵתָנִי** ¹²בְּיָדָא בְּסוֹת: נִתְעַרְבַּ בֵּין רֹאשׁוֹ:

אם עדינן שלוחתיהו כדל
קין מיניה משום דכולם
שנקדשה בל לפתוח ראש
יוה לפקין מצרית המון
בערבי פסחים (דף קט: עב)
רבות (ומחש דף עט:) אמר
ועתה והקשה הר"ר שמואל
לוי וידוע שדס הפך מרובה
מוכח דלפניו מבטלין עול
שם דס הפך היה מן המון
שים בחביו יין לכן וחלל ר'
ר' אמרין כפ"ה דע"ו (דף
בבבא גדרה (דף עט:) גבי
(בבבא גדרה (דף עט:) גבי
ההוא (דף כב.) ההוא
בבבא גדרה (דף עט:) גבי
ההוא (דף כב.) ההוא

[illegible]

פז.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] נט' דאחר מר השב
 י"ב ע" קרנן אחרן פ'
 אחרי דף קל"א ע"א:
 ב] תוס' ד"ה ויציג וכו'
 פסחא חאשון וזכרן י"ג
 ע"י מג"א ש"י ד"ה ס"ק ד'
 ג] ד"ה רואין וכו' שא"פ
 היה דס הפך מ"ס היה
 מוכר וכו' פ"ג: ד' בא"ד
 ואס ד"ה מרצחין כשר
 סוף הס"ד א"ח כ"י מה"ד
 אב"י וכו' ויזך קרנן ע"ב
 נגמ':

רבינו גרשום

[illegible]

משנתא וברביה בהדי הדדי **אא אפשה**. מכאן היה אומר הר"ר יוס טוב שאם עמד מאחילתו והתפלל כשחזר ובה לאכול נזרץ לבדך ברכת המזון וליטול ידיו ולברך המזינא משום דמיכל ונליי בהדי הדדי לא אפשר ואין נראה דלא דמי כלל משום דהכא

א וברוכי בהרי הרדי
ידששית בהרא ומכסי
נ ולא כסה וראהו
נכססה ונתגלה פטור
פ"ב כסכות: גמ' ת"ר
פ"ב וכסה שחט ולא
שחטיב לכססה שנאמר
הרה לכל בני ישראל
ל' כססה ויהו מצות
ד' ושפך וכסה מי
עשה באחד ששחט
בו רבן גמליאל ליתן
שכר מצוה או שכר
ה לברכת המזון אי
היא ואי אמרת שכר
אי תא שמע ד"א ל'
שיצד הרים לא ברא
יצד הרים דכתיב כי
רוח אמר ליה שומה
ל' צבאות שמו אמר
ה וימי ומהדרנא לך
תעניתא כי הוה קא
ה צדוקי קאי אבבא
וגו' א"ל רבי מבשר
מצא תשובה אויבך
לו רצונך שתסעוד
ה

לֵאמֹר וְיָמִיתָ נֶרְסָה לְדִקְרוּרָה הִוא לְהַכִּיֵּשׁ
עֲלָמִי לֵאמֹר לְחֹזֶר וּלְבָכֵךְ כְּדֵמוּת
כִּפְקֵי אֶלֵי נֶאֱמָרִין (סוֹטָה דף ט"ז)
דַּתְנָן נוֹטֵל סֵמֶת וּקְרוֹרָה זֵו אֲחֵרִי
מוֹת וְאֶךְ צַעֲשׁוֹר וּצַעֲשׁוֹר שְׁחֻמָּשׁ
הַפְּקוּדִים קוֹרָא עַל פֶּה וּפִרְךָ
נִגְמָרָא וְיִיחִי סֵמֶת וְיִמְקִי רִיבֵס
וְמַשְׁנֵי רִי"ל מַשְׁוֹם בְּרַכָּה שְׂאִינָה
בְּרַכָּה וְנֶרְסָה הִיבֵל לְדִרְךָ לְחֹזֶר
וּלְבָכֵךְ כְּגֹן שְׁהִסִּים דַּעְמוּ מַלְשָׁחוֹת
שְׁרִיךְ לְכַסּוֹת קוֹדֶם מַה שְׁבַכְךָ שְׁמַע
דִּין אֲשַׁכְחֵן ר' יְהוּדָה שְׁמַעְרִיךְ לְכַסּוֹת
זֶה חֵיב לְעֹקֵף אֵל פִּי שְׁאִי"ל לְחֹזֶר
וּלְבָכֵךְ: וְיִיחִיב ר' יְהוֹנָתָן עֲשִׂיהִי
וְהוֹבִיבִים. וְלֹא הִיבֵל לְפִטְעוֹר עֲלָמוֹ
כִּמָּה שְׂהִיב עֵקֶף לוֹ עֹקֵף אֲחֵר לְשִׁמּוֹת
דְּחֻמָּה מְנוּחָה אֲחֵרָת לֹא וְנִמְלֹחָה לְרֵשׁוֹנָה
הַלְכָה לֹא הִיבֵל מְנוּחָה לֹא יוֹכֵל לְכַסּוֹת
וְיִמְחִיב לֹא דִימְחִיב שְׁחָל לְיִיחִיב שְׁחָל
וְיִמְחִיב לֹא דִימְחִיב שְׁחָל לְיִיחִיב שְׁחָל

החובל (כ"ק דף פד:) ואחד שעמד במקום חבירו לקרוא בחבורה
 שם בקריאת התורה וכן פירש ריב"א ואפילו עמד במקום כהן דהא
 לנכר ראשון אסמכתא היא! **א**ר"ב ע"י ודברים נמש"ס.
 י"ה שיהי' נקודים! או לא? והזכיר לו לומר דהא איבת אמת
 י"ה לא! דאין גרין לנכר אכסא בדברתא אלא אכסא קמא וכו' לא!
 או רואין לגם קדשים קמרא אלא רואין לין ולגם בהמה וזהו קמרא
 ורד"ו דכ"פ הקומן רבה (מנחות דף כג.) מפרש טעמא דרבנן ר"י יהודה
 וזהו דהא השעיר מרמים עשוי' שצ"ל מבעטין או לא? ור"י יהודה אומר
 וזה אמת וזה ומין חביוני בטל הכא לא בטיל שאפילו היה זה הפר
 יהיה בדם השעיר מרמים עשוי' גמור אלא יהיה דיהה נכשו וטל
 יהיה בדם השעיר מרמים עשוי' גמור אלא יהיה דיהה נכשו וטל
 (כס) אומר רואין לין וחלז כלילי יין אדום עשוי' דיהה ר"י מראשון
 (לד.) כי אמת רב דמי א"ר יומאן מבעטין וכן נאס מחמת' לגור אפילו
 תבוסה היכא דפסק שאין הולך בלא הפסק אמרין ראשון ראשון
 ממש אחרן משקין במים וצ"ל ממה נפשך אי רובא מים יניחו
 משום מיעוטא דמים וצ"ל בטילי ברובא וקמרא רב דמי בדם
 רש

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones